

## Reč života - maj 2019.

### **"Mir vam! Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas." (Jovan 20,21)**

Jevanđelista Jovan, nakon tragične priče o Hristovoj smrti na krstu koja je učenike bacila u strah i zbunjenost, najavljuje iznenađujuću novost: On je vaskrsao i vratio se svojim! Uistinu, ujutro u nedelju, Vaskrsli Gospod se pokazao i bio prepoznat od Marije Magdaline. Iste večeri on se pokazuje i drugim učenicima, koji su se zatvorili u kuću zbog dubokog osećaja gubitka i poraza koji ih je zahvatio. On ide da ih potraži, jer želi da ih ponovo sretne. Nije važno što su ga izdali ili pobjegli pred opasnošću; pokazuje im se sa znakovima svoje strasti: ranjenih, probušenih ruku i grudi, rastrganih od mučenja na krstu. Njegova prva reč je želja za mirom, pravi dar koji ulazi u dušu i transformiše život. Tada su ga učenici konačno prepoznali i ponovo osetili radost; i oni se osećaju isceljeni, utešeni, prosvetljeni, ponovo sa svojim Učiteljem i Gospodom. Vaskrsli Hrist tada poverava grupi krhkih muškaraca zahtevan zadatak: ići na puteve kako bi u svet nosili novost Jevanđelja, kao što je i On sam činio. Kakva hrabrost! Kao što je njemu verovao Otac, tako je i njima Isus dao svo svoje poverenje. Na kraju, dodaje Jovan, Isus „diše na njih“, to jest, on deli sa njima svoju unutrašnju snagu, isti Duh ljubavi koji obnavlja srca i umove.

### **“Mir vam! Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas” (Jovan 20,21).**

Gospod je prošao kroz čitavo ljudsko postojanje: doživeo je radost prijateljstva i bol izdaje, predanost poslu i umor putovanja; zna kakvi smo, poznaje ograničenosti, patnje i propuste koji nas svakodnevno prate. Kao i sa učenicima u mračnoj sobi, On nastavlja da traži svakog od nas u našoj tami, u našim zatvorenostima, da veruje u nas. Vaskrsli Isus nam predlaže da iskusimo novi život i mir sa Njim, da bismo onda mogli da ga podelimo sa drugima. On nas šalje da svedočimo o našem susretu sa Njim, da „izađemo“ iz sebe, naših krhkih sigurnosti i naših ograničenja, da produžimo u vremenu i prostoru istu misiju primljenu od Oca: da objavimo da je Bog ljubav.

### **“Mir vam! Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas” (Jovan 20,21).**

Ovako Kjara Lubik komentariše ovu istu Reč života, u maju 2005. godine: „Danas reči više nisu dovoljne. Propovedanje Jevanđelja će biti delotvorno ako počiva na svedočanstvu života, kao što je to slučaj sa prvim hrišćanima koji su mogli da kažu: 'Mi vam objavljujemo ono što smo videli i čuli'<sup>1</sup>. Biće delotvorno ako i o nama budu govorili kao što su govorili o njima: 'Pogledajte kako se vole, spremni su da umru jedni za druge'<sup>2</sup>. Biće delotvorno ako se ljubav bude ostvarivala dajući, odgovarajući na potrebe drugih. Onda ćemo znati da damo hranu, odeću, dom onima koji to nemaju, kao i prijateljstvo onima koji su sami ili očajni, podršku onima u iskušenjima. Ako živimo na ovaj način, očaranost Isusom biće svedočena u svetu i, ako živimo poput drugog Hrista, njegov rad će se nastaviti preko ovakvog doprinosa“<sup>3</sup>.

### **“Mir vam! Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas” (Jovan 20,21).**

I mi možemo takođe ići i tražiti Hrista u muškaracima i ženama, koji su zatvorenici bola i usamljenosti. Možemo se ponuditi, sa uvažavanjem, da budemo njihovi prijatelji na njihovom životnom putu, prema

miru koji daje Isus. Tako čini i M. Pija sa svojim prijateljima koji se u malom gradu u južnoj Italiji angažuju na služenje migrantima. Na licima migranata vide se priče o bolu, ratu, pretrpljenom nasilju. „Šta ja tražim?“ poverava se M Pija. „Isus je taj koji daje smisao mom životu i znam da ga mogu prepoznati i sresti posebno u najranjivijoj braći, a kroz naše udruženje - kaže - nudili smo kurseve italijanskog jezika i pomagali u potrazi za domom i poslom, zadovoljavajući tako materijalne potrebe. Pitali smo ih da li je im potrebna i duhovna podrška. Taj predlog su podržale sa radošću pravoslavne žene iz škole za italijanski jezik. U jedan prihvatni centar za migrante stigli su takođe i hrišćani iz baptističke crkve. U dogovoru sa baptističkim pastorom, organizovali smo se da ih pratimo nedeljom do mesta njihovog bogoslužjenja, koje je bilo više kilometara udaljeno. Iz ove konkretne ljubavi među hrišćanima rodilo se prijateljstvo koje je bilo učvršćeno i kroz kulturne susrete, okrugle stolove i koncerte. Otkrili smo tako „narod“ koji traži i pronalazi nove puteve jedinstva u različitosti da bi svedočili svima Carstvo Božje“.

Leticija Magri

<sup>1</sup> 1 Jov 1,1.

<sup>2</sup> Tertulijan, Apologeticum, 39,7

<sup>3</sup> K. Lubik, Reč života, maj 2005, Parole di Vita, Fabio Čardi (Opere di Chiara Lubich 5, Città Nuova, Rim 2017), str. 750-751.